

tað betri í landskappingini eisini. Men tað var, sum um allir spælarnir fóru niður aftan á steypafinaluna. Trupulleikin var eftir min- um tykki, at spælarnir vóru nøgdir, tá teir høvdu vunnid steypakappingina. Teir høvdu ongantíð vunnid nakað og hava hildið sum so, at »H71 er eitt ungt fel- ag. Nú hava vit vunnid eitt steyp, og tað er nóg mikið«.

Hans heldur, at H71 kundi vunnid føroyameist- arahitið í fjør.

– Vit kundu blivið fø- royameistarar, um liðið hevði vant sum tað skuldi aftan á steypafinaluna. Van- liga vóru eini 14 mans til venjing, men til fyrstu venj- ingina aftan á finaluna vóru bert 9 spælarnir, sum mottu upp. Teir vóru mettir. Eg sigi ikki, at vit høvdu blivið føroyameistarar, høvdu vit hildið fram sum áðrenn, men vit høvdu í øllum før- um endað hægri enn numm- ar trý, sigur hann.

Hugburðurin er skeivur

– Hvussu verður so í ár?

– Tað visir seg, at vit hava trupulleikar móti liðum, sum liggja lægri enn vit á stigatalvuni. Móti KÍF í kvøld vístu vit bara 40 prosent av tí, vit vanligu kunnu avrika. Hugburðurin hjá mínum spælarnum var skeivur frá byrjan. Teir hildu, at tað bara var ein biltúrur til Vestmanna eftir tveimum stigum og so heim aftur. Men tað er tað jú ikki.

– Men fingi tú ikki eina ávaring í fyrsta dystinum móti KÍF, sum tit jú taptu?

– Eftir øllum at døma ikki, né. Jú, sjálvandi fingi vit eina ávaring, men vit lurtadu ikki. Nú tósi eg ikki um einstakar spælarnir, men um hugburðurin hjá øllum liðum. Vit gera býttar feil- ir, sum ikki hoyra heima hjá sjálvst einum 2. deildarliði, visir Hans á.

– Vit konsentrera okkum ikki nóg nóg. Tað er líka- mikið hvørjum tú spælir ímóti: Um allir spælarnir ikki eru 100 prosent við í dystinum, so er tú í stórum vanda fyri at tapa. Tak til dømis dystin móti Tjaldrin- um. Vit skuldu eittast at vera oddalið, og teir høvdu ong- antíð vant, men har var eingin munur fyrr enn móti endanum.

H71 verður føroyameistari

– Verður H71 føroyameist- ari í ár?

Her hugsar Hans eina løtu, áðrenn hann svarar: – Eg hevði sagt ja. Eg haldi, vit hava tað besta liðið í landinum.

Tá vit so spyrja hann, hvat styrkin við H71-lið- um í dag er, svarar hann:

– Styrkin hjá okkum er, at vit hava spælarnir á øllum plássum, sum kunnu skora mál – og ikki bert teir fyrstu seks, sum byrja inni, men eini triggir-fýra á bonkin- um, sum allir kundu komið á so at siga øll hini liðini í

landinum. Vit hava tveir sera góðar málmenn, og eft- ir mínum tykki hava vit eisini bestu verju í landinum – í øllum førum tað hægstu.

– Hevur H71 nakrar veik- leikar?

– Ja, og tann størsti veik- leikin eru vit sjálvir. Vit mugu virða øll mótstøðu- liðini. Sum venjari havi eg tað ikki soleiðis, at um vit skulu spæla móti eitt nú VÍF, hyggja vit eftir video- upptøkum við teimum o.s.fr. Tað sum hevur størst- an týðning er, hvat vit sjálv- ir kunnu megna og gera. Um vit gera okkara, er tað líkamikið hvørjum liði vit spæla ímóti. Sjálvandi vita vit, hvørjum vit skulu ansa eftir á hinum liðum o.s.fr., men um vit gera okkara ar- beðið og leggja alla orku í tað, eri eg ikki bangin fyri nørkum øðrum liði í kapp- ingini, sigur Hans Guð- mundsson.

Mást hava bæði høvdið og hjartað við

– Kanska eru ambítiónirnar millum H71-spælarnar ov litlar. Tá eg t.d. spældi í FH, og vit spældu móti onkrum lægri liði, var málið hjá okkum altíð at vinna við 10 málum. Tá so tað vóru 10 mál á muni, víldu vit so gjarna vinna við 11 málum o.s.fr. Eg havi roynt at prenta henda hugburðurin inn í mínar spælarnir, men tað riggar ikki heilt, sigur H71- venjarin.

– Vit hava nú mist trý stig móti KÍF, sum er eitt lið, við á pappírnum eiga at vinna. Mær hevði dámt betur, um vit høvdu 14 stig í staðin fyri 11. So høvdu vit ligið nógvið betri fyri, men nú er eingin munur í kapp- ingini, sigur hann.

H71 ikki so nóg harðari enn onnur lið

Nógvið meta H71 sum eitt lið, ið spælir sera hart og enn- tá berjir seg til sigurs. Móti Kyndli herfyri fingi ikki færr enn triggir H71-spæl- arar reytt kort (m.a. Hans Guðmundsson sjálvur), og tilsaman fekk liðið tiggju útvísingar.

– Spælir H71 so harðari enn onnur lið?

– Eg eri ikki samdur við tí sjónarmiðinum. Eg haldi, at »trupulleikin« hjá okkum er, at vit eru stórri og hægri enn tey flestu av hinum lið- um. Tað sær verri út, tá ein stórur spælari kemur út ímóti einum minni spælara, heldur Hans Guðmundsson.

– Men hinvegin gera spælarnir feilir, sum ikki hoyra heima á einum 1. deildarliði. Eg havi roynt at lært teir, at um tú fert út ímóti einum spælara, og hann sleppur ígjøgnum, so lat hann fara. Kanska skorar hann, kanska skorar hann ikki, men um tú tekur hann tá, fáa teir brotskast, og tú fært teir minuttir út, og tað er ov dýrt. Lat hann fara og ikki taka judotak á hann, men hav álit á málmannin hjá tær.

Hans Guðmundsson kall-

ar hetta »klossutar« feilir, men hann heldur eisini, at í dystinum móti Kyndli fekk H71 óneyðuga nógvar út- vísingar móti endanum, og at ein stórur partur av tí var sjónleikur.

– Vit eru stórur, og tað ger tað lættari hjá mótstøðu- monnunum at filma, so tað sær verri út. Jacob Jónsson (spælandi venjari hjá Kynd- li, blóm.) fekk eitt gult kort fyri at filma móti okkum, og tað kortið var tiltrøngt. Mínir fyrstu tveir minuttir komu eisini eftir sjónleik frá Jacob – har hendi einki. Men hondbóltur er ein »kontaktsportur«, og tá spælarnir tveita seg niður hvørjaferð, er tað torført hjá dómarnum at skyna mill- um veruleika og sjónleik.

Vil hava hinar at avgera dystirnar

Hans Guðmundsson sær eina framgongd í føroysk- um hondbólti, og hann held- ur tað eisini vera sera posi- tivt, at útlendskir spælarnir eisini eru komnir upp í kappingina seinastu árin.

Summi bera ótta fyri, at tá tað koma ov nógvir út- lendarar á liðini, detta fø- rysku spælarnir burtur- ímillum, men hetta hevur H71-venjarin sína egnu hugsan um.

– Eg ætlaði mær ikki at spæla við frá byrjan av, men sá meg noyddan til tað. Men filosofiin hjá mær er fram- vegis, at eg vil hava teir at avgera dystirnar. Tak nú til dømis dystin móti KÍF, har eg varð mandsvarður ein stóran part av dystinum. Tað er nógvið lættari at skora, tá tað eru fimm móti fimm, enn tá tað eru seks móti seks, og sjálvur hevði eg sera fegin viljað verið ein av teimum fimm, heldur enn at eg var tann sum bleiv mandsvarður, sigur Hans Guðmundsson.

– Men um spælarnir ikki fáa tað ábyrgd at skula av- gera dystir sjálvir, verður tað truplari hjá teimum at mennast, og tí verði eg held- ur ikki serliga glaður, tá eg skjóti 17 mál, men liðið kortini tapir (í fyrsta dyst- inum móti Kyndli, sum H71 tapti 23-24), sigur hann.

– Men hóast eg varð mandsvarður móti KÍF, og tað er lættari at spæla fimm móti fimm, so fóru mínir spælarnir hvørja ferð skeiv- an veg og hjálptu í roynd og veru verjuni – í staðin fyri at vongirnir hildu seg úti á vongplássunum, so tað varð meira pláss til at finta millum verjuspælarnar. Men har var trupulleikin sum nevnt, at vit høvdu vunnid dystin, áðrenn hann varð spældur...

Sonurin eisini á liðnum

Hans Guðmundsson er ikki einasti íslendingur í H71. Móti endanum av grund- spælinum seinasta kapping- arar kom sonurin Finnur eisini úr FH til hoyvkingar, og tað skerist ikki burtur, at hann hevur arvað nógva av hondbóltsvennum hjá pápa sínum.

– Eg eri ótrúliga glaður fyri at hava Finn við mær í H71. Upprunaliga spurdi eg hann beinanvegin, tá eg kom til H71, um hann ikki hevði hug at koma við mær. Men hann vildi heldur vera í FH í øllum førum eitt ár afturat. Men á jølum ringdi hann so til mín og segði, at hann hevði hug at koma kortini, og tað eri eg fegin um, sigur Hans.

– Men er føroyska kapp- ingin rætta staðið hjá einum evnaríkum 19 ára gomlum hondbóltsspælara, sum íva- leyst stílar hægri?

– Eg dugi ikki at siggja, hví hann ikki skal kunna menna seg í Føroyum. Hann er bert 19 ára gamal, og hann má framvegis venja nógvið, áðrenn hann kann fáa kjans á einum íslendskum 1. deildarliði – og tað rokni eg við hann kann fáa um eini tvey ár, sigur Hans Guðmundsson um Finn Hansson.

– Hvussu er tað at spæla á sama liði sum sonurin hjá sær?

– Eg eri sera glaður fyri at spæla saman við honum. Tað havi eg ongantíð gjørt fyrr.

– Hvat heldur hann?

– Tað veit eg í roynd og veru ikki, tí eg havi ongan- tíð spurt hann... Men hon-

Hans Guðmundsson

37 ár úr Íslandi

40 A-landsdystir fyri Ísland í tíðarskeiðnum 1982-86 (ein móti Føroyum). Var síðani ikki tøkur til landsliðið, tí hann buði í Spania, og ferðin heim til Íslands at spæla landsdyst tók 6 tímar hvønn vegin. 28 Europa Cup-dystir 800-900 landskappingardystir

Síðani september 1997 spælandi venjari hjá H71

Uppvaksn í felagnum FH av Hafnarfirði. Sonurin Finnur Hansson fekk navnð Finnur, so forðbókstavirnir hjá honum eru... FH. Tað var við vilja...

Í miðal besti íslendski málskjútti nakrantíð í Europa Cup Í miðal næstbesti málskjútti nakrantíð í søguni hjá íslendsku landskappingini (tann besti er Valdemar Grimsson, sum framvegis spælir) Í miðal fjórðbesti málskjútti nakrantíð á íslenska A- landsliðnum.

Yrkisleikari í Marlboro Canteras (1985), Maritim (1985-86) og Puerto Cruz (1989-90) í sponsku kapp- ingini

um dárar eisini væl her í Føroyum. Og hevði hann ikki verið her, hevði eg helst farið úr H71 í fjør, men hann lokkaði meg at taka eitt ár afturat, avdúkar Hans, og tað skilst, at hann er fegin um at hava onkran úr familjuni saman við sær.

– Síðani seinastu jól havi eg bert verið tvær vikur heima í Íslandi. Eg eigi tveir synir, sum eru ávíkavist 6 og 7 ára gamlir, og eg hevði fegin viljað verið meira saman við teimum, so eg ikki blívi heilt fremmandur fyri teimum. Men á jølum fara eg og Finnur heim til Hafnarfirðar. Eg havi altíð verið heima á jølum, eisini tá eg spældi í Spania.

Havi tað sum eri og 18 ár

– Verður árið í ár títt sein- asta við H71?

– Tað kann eg sjálvandi ikki siga við vissu, sum nú er. Eg kann ongantíð siga nakað um næsta ár – ein telefon, sum ringir, kann broyta alt.

– Bíðar tú eftir, at tele- fonin skal ringja?

– Nei, tað geri eg ongan- tíð.

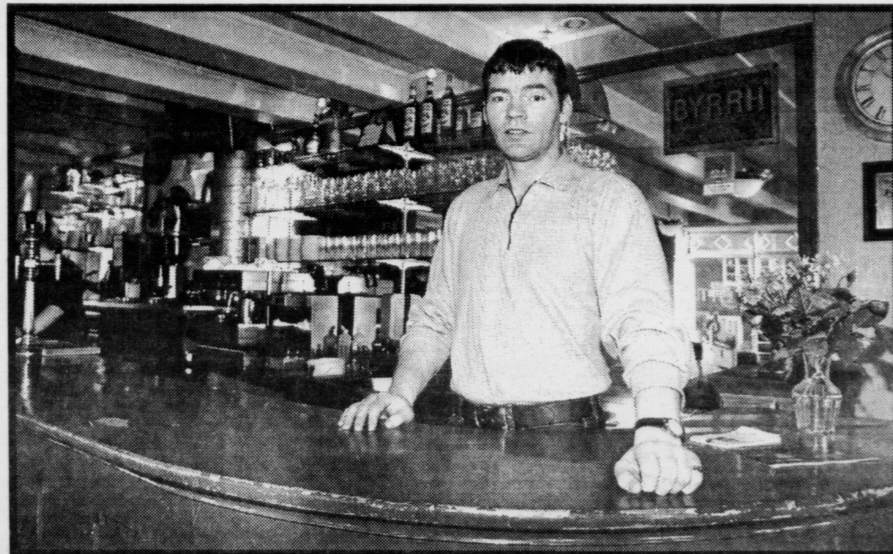
– Um nú H71 ikki verður

føroyameistari í ár, tekur tú so eitt ár afturat?

– Nei... nei, tað er ikki tað, tað ræður um. Tað broystist ikki so nógvið, um vit vinna FM ella ikki. Tað veldst um, hvat hendir, tá kappingin er liðug. Eg kann ikki siga nú í november, hvat fer at henda í apríl. Eg kenni meg væl fyri, hóast eg eri 37 ár. Eg havi verið so heppin, at eg ongantíð havi verið álvarsliga skadd- ur, men eg má venja meira nú enn fyrr. Men eg havi tað framvegis, sum eg eri 18 ára gamal, sigur Hans Guðmundsson at enda.

Vit báðir myndamaðurin takka fyri prátið. Klokkan er farin av midnátt, og teir seinastu gestirnir eru farnir av kaféini. Vit hálvum um- bera okkum, at tað bleiv so seint, og at tað ívaleyst er langt aftan á songartíð hjá einum nærlagðum fíttórta- manni. Men eisini her verða vit tiknir á bóli:

– Fyri mær er klokkan ikki meir enn átta. Mín ar- beidsdagur er bert um at vera liðugur nú, svarar kafé- leidarin og hondbóltsvenj- arin, áðrenn hann visir okk- um veg út gjøgnum kjall- arahurðina.

Umframtað vera spælandi venjari hjá H71 er Hans Guðmundsson eisini dagligur leiðari á Café Natúr, sum man vera eitt tað mest vitjaða staðið í Havnini